Cancel Culture și *Chat GPT* sau boicotul cultural (II)



Motto: „În regimul despotic, fiindcă s-a suprimat libertatea criticii, nu există decât laude [...]. Critica abia tolerată devine cu atât mai violentă cu cât lovește în efecte secundare, cruțând cauzele principale (Fostul deținut politic, filosoful Mircea Florian, *Recesivitatea*, București, 1983, p.518).

Componenta esențială a democrației este creația individuală.

Aceasta tinde însă a fi ocultată într-o societate a supravegherii („your Internet Activity ist monitorized"), unde violarea libertății de expresie (prin cenzurarea comentariilor pe fb și pe youtube) ca și *impunerea unui singur tip de gândire*, prin descurajarea diversității de păreri, este la ordinea zilei.

Caracteristica despotismului unei atare societăți de factură oligarhică este discreditarea prin etichetare, odată cu împărțirea maniheistă a creatorilor în buni și răi, în „frecventabili" și „nefrecventabili". În cultura românească împărțirea a fost făcută odată cu impunerea așa-zisei dictaturi a proletariatului, în fapt, dictatură a nomenclaturii ideologilor comuniști alcătuită din mercenarii ocupantului sovietic printre care s-a aflat la loc de cinste tânărul Silviu Brucan.

Cărțile ostracizaților „nefrecventabili" au intrat cvasi-automat în categoria „surselor nefiabile", inventată fără limpezi criterii de wikipediști, și perpetuată de inteligența artificială.

În cele ce urmează voi încerca să aduc o lumină în *funcționarea ostracizării* cu ajutorul inteligenței artificiale, prin „Chat GPT", acel robot cu care oricine poate conversa pe internet. De exemplu, dacă un student vrea să fie ajutat de inteligența artificială să scrie un referat despre mult mediatizatul Culianu, devenit notoriu ca urmare a asasinării sale prin împușcare în ceafă într-un closet al Universității din Chicago (vezi Ted Anton, *Magic and the Murder of Professor Culianu*, 1996), va obține de îndată referatul ca răspuns la o unică solicitare.

La întrebarea „Cine a fost Ioan Petru Culianu?", robotul vorbitor Chat GPT debitează în stil ditirambic cum ar fi fost uimită lumea istoricilor religiilor de către I.P. Culianu prin numeroasele lui cărți, aducând, pasă-mi-te, neprețuite contribuții originale, și cum fostul profesor de italiană din America, asasinat înainte de angajarea lui la Chicago, ar fi predat, vezi Doamne, ani de zile istoria religiilor în America (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Minciuni despre Culianu,* https://www.youtube.com/watch?v=H4xzbWc_P1U).

După câteva cereri de precizare, pe care nu le va mai dori niciun student ce și-a văzut referatul gata scris în câteva minute, strălucirea culorilor inițiale ale portretului începe să se estompeze în ceața repetării obstinate a „neprețuitelor contribuții", ciudat de trecute cu vederea în mediul academic occidental, unde, înainte de asasinarea sa, Ioan Petru Culianu a avut parte în America de o unică recenzie, și aceea negativă, la *Eros și magie* (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Gonflarea lui Culianu*, https://www.youtube.com/watch?v=De-8XNF1K4c).

Încolțit de întrebări din ce în ce mai precise, Chat GPT își tot cere scuze pentru erorile de informație furnizate, fără a ceda cu nimic din postura sa de flașnetă vehiculând simili-adevăruri sau de-a dreptul minciuni.

Întrucât, odată cu programările sale, având printre surse și Wikipedia până în septembrie 2021, el nu va înceta să-l ridice în slăvi pe cel proslăvit în România de trei decenii, după ce a fost ucis de Securitatea comunistă după „ritualul" KGB de pedepsire a trădătorilor cu un glonț în ceafă (vezi Ted Anton, Eros, *Magic and the Murder of Professor Culianu*, 1996).

Iată ce spunea romancierul Ted Anton în interviul din 22 mai 2006 republicat on-line în „Adevărul" din 10 august 2022 : **„Cu câteva săptămâni înainte de a fi asasinat, Culianu a povestit mai multor persoane că primea amenințări cu moartea din cauza articolelor sale politice** [din „Lumea liberă" de la New York, publicație cerută de Ambasada României, cum precizase Tereza Petrescu Culianu]. **Culianu a mai povestit că îl urmărea cineva la Chicago și a simțit că amenințările deveniseră foarte serioase, chiar în zilele dinaintea împușcării sale, după ce își exprimase susținerea pentru întoarcerea la putere a Regelui Mihai și după ce Revista „22"** [a Grupului de Dialog Social reunit în jurul lui Silviu Brucan în 1990, https://www.cotidianul.ro/gabriel-liiceanu-a-pierdut-procesul-cu-victor-roncea-si-evz/] **a publicat un amplu și incendiar interviu cu el** [înregistrat în SUA de Gabriela Adameșteanu în dec. 1990]**. În plus, metoda cunoscută a Securității era *să-și umilească victima. Iar WC-ul, locul asasinării lui Culianu, este extrem de simbolic și umilitor*"** (cf. Ted Anton, 2006).

În problema asasinatului – a cărui victimă a fost cel care trimitea Securității din țară note informative despre Mircea Eliade (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *A fost Culianu turnător al savantului Mircea Eliade?*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/) –, Chat GPT este programat să debiteze o minciună cât casa. Fiindcă așa-zisele „surse fiabile" ale Wikipediei confiscată de o mafie anti-românească (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Wikipedia confiscată*, https://www.youtube.com/watch?v=OhRsWnr3Gzw) au avut grijă să schimbe decorul uciderii care ar fi fost, vezi Doamne, biroul lui Culianu.

Inteligența artificială este chiar capabilă să specifice că „biroul lui Culianu nu era în closet". La observația că prezentarea furnizată, dacă ar fi avut ca sursă Wikipedia, n-ar fi trebuit să conțină atât de multe judecăți de valoare, Chat GPT pune placa în care își cere scuze pentru folosirea judecăților de valoare.

Aflând că în urma discuțiilor inteligența artificială ar fi capabilă să „învețe", respectiv să-și completeze cunoștințele cu care a fost programată, i-am testat și această presupusă abilitate.

Am pus întrebarea „Ce știe de filosoafa Isabela Vasiliu-Scraba", dat fiind că fișa ei de prezentare în Wikipedia nu fusese încă eliminată de Pafsanias (oare G. Liiceanu?).

Răspunsul a fost că nu știe nimic. Apoi l-am ajutat să știe, punându-l să repete lista cărților publicate de scriitoare, listă existentă în Wikipedia de până în septembrie 2021, data programării sale cu informații dintr-o atare sursă.

A doua zi am reînnoit discuția cu aceeași întrebare, să văd dacă a funcționat ipoteza cu abilitatea de a-și completa cunoștințele.

Chat GPT revenise însă la starea inițială. Dovadă că inteligența artificială a acestui robot comunicativ nevoie mare servește și ca un mijloc mai performant de acționare a ceea ce s-a numit „Cancel Culture" (vezi partea întâi, Isabela Vasiliu-Scraba, *Cancel Culture sau boicotul cultural*, în „Acolada", Satu Mare, mai 2023, p. 12).



Îndată după această interesantă constatare, l-am întrebat ce știe despre un mare poet și scriitor contemporan, cunoscut de 16 ani de zile și ca director fondator al revistei „Acolada" din Satu Mare. Întâi avusesem grijă să verific dacă prezentarea lui Radu Ulmeanu există încă în Wikipedia zisă „românească". Spre surprinderea mea, Chat GPT nu a putut să-mi ofere nici o informație despre acest remarcabil creator contemporan.

Concluzia reiese de la sine: Ștergerea numelor de scriitori din cultura românească funcționează negreșit chiar când fișa lor de dicționar încă mai figurează în confiscata enciclopedie online.

Eficientul mijloc oferit de ștampilare și ostracizate prin „Cancel culture" este robotizat prin inteligența artificială care se dovedește a fi, printre multe altele, și cel mai nou instrument de luptă împotriva creatorilor autentici, fiind totodată o nouă cale de propagare lesnicioasă a minciunii. Cum este de pildă, minciuna după care turnătorul marelui savant Mircea Eliade ar fi fost împușcat, vezi Doamne, în biroul său.

Un anonim comentator al eseului meu despre *Micșorarea lui Mircea Eliade și gonflarea lui Culianu*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-culianugonflat19/, „dresat" prin mass-media oficială să nu urmărească alte idei decât cele știute dinainte, întrebase: „Ce am cu tipul?"

Răspunsul îl formulez cu acest prilej: De regulă, cu autorii de duzină nu am nimic. Doar veșnica repetare de minciuni, într-o adevărată cultură, n-ar trebui să dureze la infinit prin tactica pumnului în gură, a etichetărilor și a ostracizării celor care semnalează neadevăruri impuse în mediul universitar, de o calitate din ce în ce mai discutabilă.

Nu credem că am greși prea mult concluzionând că, în plan strict cultural, prin programarea selectivă și tendențioasă a inteligenței artificiale, la noi timpul a fost dat înapoi cu mai bine de trei sferturi de secol.

Întrucât, odată cu *Cancel Culture*, s-a revenit la lungile liste cu nume de scriitori români arbitrar interziși de mercenarii ocupantului stalinist al României de după 1945.

Cei ștampilați atunci de oamenii Kremlinului erau „nefrecventabili". Operele lor deveniseră peste noapte „surse nefiabile", criteriu al Wikipediei pe care Chat GPT este programat să-l tot trâmbițeze.

Textele scrise de mine despre gândirea lui Mircea Vulcănescu (*Misterul creaturii în hieroglifă vulcănesciană*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/misterul-creaturii-hieroglifa-vulcanesciana/) și despre rolul major pe care filosoful l-a avut în Școala monografică de la București (*Locul filozofului Mircea Vulcănescu în Școala Sociologică a lui Dimitrie Gusti*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescu-gusti/) apar indexate oficial ca „surse nefiabile", autoarea fiind ostracizată prin plasarea ei în categoria persoanelor „nefrecventabile", cu siguranță mult înainte de a fi publicat textul despre asasinarea după gratii a filosofului Mircea Vulcănescu. Ostracizată de mass media oficiale, poate chiar de când a decis să scrie despre gândirea interzisă a filosofilor interbelici scoși de cenzorii staliniști din cultura românească.

Lăsând de-o parte tonul mahalagesc al multor comentarii cuprinzând insulte la adresa mea, pe pagina de Facebook a unui critic literar, am putut constata încadrarea mea în categoria scriitorilor „nefrecventabili" de către o admiratoare a plagiatorului Patapievici.

Aceasta, extrem de supărată pe cei care i-au considerat idolul ca simplu vulgarizator de idei preluate de la alții (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre G. Liiceanu și despre plagierea de tip „inadequate paraphrase" la H.-R. Patapievici*, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs_plagiatorulpata5/), se pare că a fost „dresată" să cenzureze părerile diferite de ale ei, manifestându-și mirarea că numele meu nu fusese șers de criticul literar din pagina lui.

Voi mai da un exemplu de minciună propagată prin Chat GPT. Ea este legată de sfârșitul martiric al filosofului Mircea Vulcănescu, de care m-am ocupat în eseul *Efectul Rashomon și adevărul despre moartea lui Mircea Vulcănescu*.

În relativ recentul meu studiu, trecusem părerea avocatului Petre Pandrea pentru care uciderea prin repetate torturări a filosofului Mircea Vulcănescu a fost o „crimă cu premeditare".

Chat GPT, în acest caz, a fost programat să dez-informeze, răspunzând că filosoful ar fi murit, vezi Doamne, din pricina condițiilor de detenție, ca să nu aibe prea multe scrupule politicienii desemnați să decidă înlăturarea statuii filosofului.

Într-o primă instanță, s-a votat cu 9 voturi pentru dărâmare, 2 pentru menținerea statuii realizată de Valentina Boștină și 12 abțineri.

Din numărul mare de abțineri se vede teama politicienilor de a fi acuzați că ar aproba anti-semitismul inventat de neprietenii noștri pe seama lui Mircea Vulcănescu.

Din rezultatul votării ne putem închipui rezultatul următorului vot, solicitat de adoratorii minciunii lui Elie Wiesel, depre așa zișii jandarmi români din Maramureșul ocupat de Horthy. Acei jandarmi (de etnie ungurească, desigur!), care, pentru romancierul Wiesel, ar fi fost românii trimițând evrei maramureșeni în lagărele naziste. Minciuna acesta sfruntată a fost observată nu numai de Monica Lovinescu, ci și de Corneliu Coposu ajuns în America și netrecută de el sub tăcere, spre deosebire de atâția și atâția alți politicieni români.

Isabela VASILIU-SCRABA

Repere bibliografice:

Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu într-un dicționar de Humanitas*, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionar/.

Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Vulcănescu și Părintele Arsenie Boca, personaje ale romanului eliadesc „Noaptea de Sânziene"*, https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/ .

Isabela Vasiliu-Scraba, *Misterul creaturii în hieroglifă vulcănesciană*, pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, aprilie 2020, nr. 4 (149), pp. 4-5, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/misterul-creaturii-hieroglifa-vulcanesciana/.

Isabela Vasiliu-Scraba, *Locul filozofului Mircea Vulcănescu în Școala Sociologică a lui Dimitrie Gusti,* fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada", Satu Mare, anul XIV, martie 2020, nr. 3 (148), p. 12, https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescu-gusti/.

Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre G. Liiceanu și despre plagierea de tip „inadequate paraphrase" la H.-R. Patapievici*, fragmentar pe hârtie în „Acolada", Satu Mare, anul VI, nr 7-8 (58-59), iulie-august 2012, p. 19. A se vedea și „Patapie-viciul, român?", https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-patapievicul/ , cuprins în volumul Isabela Vasiliu-Scraba, *Contextualizări. Elemente pentru o topografie a prezentului*, Slobozia, 2002, pp. 51-54.